

Zadání práce:

Projekt posouzení životní situace

Navrhněte způsob provedení posouzení životní situace rodiny a relevantních osob, které by se mělo stát východiskem návrhu intervence či intervencí:

Inspirace k tvorbě projektu posouzení

A) Výzkumný charakter posouzení

Posouzení životní situace je reflexivní proces poznání. Někteří autoři v této souvislosti hovoří záměrně jako o projektu a ne o plánu, aby zdůraznili jistou paralelu k projektu výzkumu. Řada autorů o spojitosti metod sociálního výzkumu a posouzení hovoří zejména v souvislosti s technikami rozhovorů. Zatímco některé aspekty vedení rozhovoru v sociálním výzkumu již dříve byly ovlivněny sociálními pracovníky (iniciační fáze, poslouchání, reflexe a sumarizace), hovoří se v současné době o možnosti využít principy sociálního výzkumu při posouzení životní situace, které je analogické k vedení výzkumného rozhovoru s jednotlivcem či rodinou.

B) Kvalitativně x kvantitativně?

Obsah i metody plánování posouzení se mohou lišit podle pohledu posuzovatele na účel a povahu posuzovacího procesu. Přinejmenším zmiňme dvojici protichůdných směrů v přístupech k posuzování. První chápe posuzování jako proces objektivního odkrývání a měření faktů o případu, druhý se snaží dosáhnout porozumění množství perspektiv prostřednictvím důvěrné spolupráce s klíčovými účastníky. Zdá se ovšem potřebné, aby posouzení zvláště v oblasti péče o děti obsahovalo (využilo) oba principy. Životní situace v rodině pravděpodobně bude zahrnovat jak aspekty věcné a měřitelné (nemoc, fyzické týrání atp.) i prvky kvalitativní povahy, které vyžadují hloubkový rozhovor (postoje a jejich změna). Domnívám se, že právě a teprve kombinací obou typů posouzení lze dospět k relevantnímu posouzení.

Hlavní prvky projektu posouzení

Projekt posouzení zahrnuje následující hlavní prvky:

1. uvážení cíle posouzení,
2. uvážení zdrojů informací,
3. zvážení kdo bude participovat (jako posuzovatel i jako posuzovaný),
4. jaké metody posouzení mají být použity,
5. navržení specifických procedur (rozhovory, škály, hry),
6. etc.

Literatura:

viz. povinná literatura ke kurzu